Животоописания

Петъръ Ичко

За този нашъ Българинъ намѣрваме въ нѣкои отъ новитѣ сръбски историци забѣлѣжено че билъ най-напрѣдъ терджуманинъ на единъ турски посланикъ въ Берлинъ, а послѣ се явилъ въ Сърбия; тѣ само исповѣдватъ българското му произхождение и свидѣтелствуватъ че той билъ человѣкъ искусенъ въ политическитѣ работи.

На 1806 та година въ първата Скупщина що имали Сърбитѣ въ Смедерово Петъръ Ичко билъ избранъ и съ двамина още отъ сръбскитѣ кметове испроводенъ въ Цариградъ прѣдставителъ отъ страна на Сърбитѣ, на които работитѣ били тогазъ въ негови рѫцѣ. Въ тъй посланние Ичко се показалъ человѣкъ съ дарования и развилъ голѣми способности въ прѣговоритѣ между Портата и Сърбия, за което го обикнѫли тогавашнитѣ политически лица на Турция, и билъ привобилъ голѣмо влияние между тѣхъ. Той расправилъ на Портата че незадоволяването и размиряванието на Сърбитѣ може да бѫде опасно за държавата, ако би тѣ, вдавани по други внушения, пристанѫтъ да се съединятъ съ руситѣ, които тогазъ излѣзвали въ Молдова и Влашко, и сполучилъ да убѣди Портата да приеме нѣкои отъ прѣдложенията на Сърбитѣ и да ги положи въ дѣйствие.

Въ крайтъ на Окт. 1806 год. Петъръ се върнялъ отъ Цариградъ въ Смедерево та обадилъ на Сърбитѣ че Портата имъ дозволява да бѫдатъ тѣ сами стопани на земята и да имъ се не мѣси другъ нѣкой въ управлението на вътрѣшнитѣ имъ работни мѣстни, а само въ Бѣлградската твърдиня да стои опрѣдѣлено число турска войска, съ единъ главенъ чиновникъ за знакъ че Сърбия ще се намѣрва всѣкога подъ покровителството на Турция и вмѣсто сички други дангѫдия що давали до тогазъ занапрѣдъ да иматъ да плащатъ на Портата всѣка година само по 1800 кеси грошове, на което и Сърбитѣ прѣстанѫли.

Прѣзъ зимата на 1807 Петъръ се върнялъ пакъ въ Цариградъ съ двамина още отъ сръбскитѣ кметове за да имъ се даде отъ Султана подтвърждение на обѣщанитѣ правдини. Но Портата надѣвала на бонапартовитѣ въ тъй врѣмя успѣхи и като видѣла че нѣма що да се страхува отъ Руссия, отлагала да даде искаемото подтвърждение и така отхвърлило назадъ испълнението на Петрова уговоръ, който обаче останѫлъ като основа на всички други прѣговори що станѫли и слѣдъ между Портата и Сърбия.

Подиръ това не се знае Петъръ що е станѫлъ, върнялъ ли се е при Сърбитѣ или е останѫлъ въ Цариградъ и дѣ, кога и какъ е умрѣлъ, както не се знае и кога и дѣ е роденъ. Отъ послѣднитѣ издирвания изнамѣрихмо сега че е роденъ въ Катраница Воденска и отъ имането на другиго единого още Ичко въ Сърбия, види се да се е върнялъ въ Цариградъ и е умрѣлъ тамо. По прѣсмятванието, ако кажемъ че въ 1806 и 7-то лѣто той е билъ отъ 30–40 год. може да се полага че е роденъ между 1760–1770 год. По това дѣто знаемъ че е билъ съ нѣкой турски посланикъ въ Берлинъ терджуманинъ, разбира се че той знаялъ нѣмскиятъ язикъ както и турскиятъ и че е билъ най-напрѣдъ въ Цариградъ.

П. Р. Славк.